

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

The Use of Digital Technology in Increase Efficiency in Educational Administration in Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1

กฤตตรี อางสาลี^{1*}, อรรถพร วรรณทอง², และชวนคิด มะเสนะ³

Kridradee Ardsalee¹, Attaporn Wannathong², and Chaunkid Masena³

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี; Student in Master of Education Program in Educational Management, Ubon Rajabhat University, Thailand.

^{2,3}อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี; Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : kridradee.ag66@ubru.ac.th

DOI : 10.65205/jasru.2025. 2979

Received : August 8, 2025; Revised : December 29, 2025; Accepted : December 29, 2025

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน (3) ศึกษาแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 329 คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) การทดสอบเอฟ (F-test) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe'

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งและวุฒิการศึกษา แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1) ด้านการบริหารวิชาการ ควรส่งเสริมให้มีการจัดการวัดประเมินผลในรูปแบบออนไลน์และเปลี่ยนห้องเรียนธรรมดาสู่สนามแห่งการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ 2) ด้านการบริหารงบประมาณ ควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมและพัฒนาทักษะโปรแกรมเพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มความแม่นยำของการบันทึกข้อมูลการเบิกจ่าย 3) ด้านการบริหารบุคคล ควรสนับสนุนการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษาตามบริบทของโรงเรียน และ 4) ด้านการบริหารทั่วไป ควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาและใช้คลังสื่อ

Citation : Ardsalee., K., Wannathong., A., & Masena., C. (2025). The Use of Digital Technology in Increase Efficiency in

Educational Administration in Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 169-186. <https://doi.org/10.65205/jasru.2025. 2979>

ดิจิทัลเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ และสนับสนุนระบบบริหารจัดการและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่าง
สถานศึกษา ครู ผู้เรียน และผู้ปกครอง

คำสำคัญ (Keywords) : เทคโนโลยีดิจิทัล, การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล, ประสิทธิภาพ, การบริหารสถานศึกษา

Abstract

The purposes of the research were: 1) study the current state of using digital technology to increase efficiency in educational administration 2) Compare the use of digital technology to increase efficiency in educational administration classified by position, academic degree, and work experience. 3) Study the development approach of using digital technology to efficiency in educational administration in Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1. The samples of the study were 329 school administrators and teachers; The target group in the study consisted of six school administrators and teachers, who were selected through purposive sampling. The instruments of the study were questionnaire and structured interview. The statistics used in this study were percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and The Scheffe's paired test was applied for multiple comparison tests. The research findings were as follows: 1) The use of digital technology to increase efficiency in educational administration was at a high level. 2) The results of a comparison of the use of digital technology to increase efficiency in educational administration, classified by position and educational qualification, were found that a statistically significant difference was at the .01 level. When classified by work experience, a statistically significant difference was at the .05 level. 3) The development approach of using digital technology to efficiency in educational administration: (1) academic administration should promote online assessment and transform ordinary classrooms into learning fields through online platforms, (2) regarding budget administration, teachers should be encouraged to attend training and develop software skills to reduce redundancy and increase the accuracy of disbursement data recording, (3) in terms of human resource administration, the use of electronic systems should be supported to enhance the efficiency of school administration according to the school's context, and (4) in general administration, teachers should be encouraged to develop and utilize digital media repositories as learning platforms and to support efficient management and communication systems between schools, teachers, students, and parents.

Keywords : Technology digital, The use of technology digital, Efficiency, Educational administration

บทนำ (Introduction)

ในยุคดิจิทัลปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกด้านของชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ที่มีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการสื่อสารในทุกระดับ ด้วยความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว สถาบันการศึกษาทั่วโลกจึงหันมาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอนมากขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการศึกษาจึงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนผ่านของเทคโนโลยีในวงการการศึกษา: ความท้าทายและการปรับตัว บทบาทสำคัญในการพลิกโฉมวงการการศึกษาของเทคโนโลยี ทำให้การเรียนรู้ไม่จำกัดอยู่แค่ในห้องเรียนอีกต่อไป ผู้เรียนสามารถเข้าถึงความรู้ได้จากทุกที่ทุกเวลา (Anywhere, Anytime) อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะอยู่ในเมืองหรือพื้นที่ห่างไกล ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กว้างขึ้นอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการสถานศึกษาก็เป็นอีกหนึ่งความท้าทายที่สำคัญ เนื่องจากบุคลากรทางการศึกษาจำนวนไม่น้อยยังคงคุ้นชินกับการทำงานแบบดั้งเดิม เช่น การสื่อสารผ่านการประชุม การจัดเก็บเอกสารบนกระดาษ และการบริหารข้อมูลด้วยมือ การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบดิจิทัลจึงส่งผลกระทบต่อรูปแบบการทำงานเดิม ๆ อย่างสิ้นเชิง (ทินกร ผ่างกันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์, 2565)

การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล คือ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มาใช้ในการดำเนินงานทุกด้าน ตั้งแต่การบริหารงานวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และงานทั่วไป เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของจัดการเรียนการสอน ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของผู้เรียน ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับยุคศตวรรษที่ 21 ภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยการบริหารที่ประสบความสำเร็จในยุคนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคน หลักการสำคัญคือการพัฒนาระบบบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยี เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและสนับสนุนให้ทุกฝ่ายสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สื่อการเรียนรู้อื่นๆ และบริการต่าง ๆ ของสถานศึกษาได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว ซึ่งเริ่มต้นจากการวางแผนและพัฒนาระบบดิจิทัลให้พร้อมสำหรับการให้บริการแก่ทุกคนที่เกี่ยวข้อง (บุญณัฐฐา มาเชค, 2565)

การบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาและยกระดับศักยภาพของบุคลากรในโรงเรียน บทบาทของผู้บริหารจึงไม่ได้จำกัดอยู่แค่การกำกับดูแล แต่ยังคงครอบคลุมถึงการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การบริหารจัดการทรัพยากร และการใช้ภาวะผู้นำเพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน องค์ประกอบสำคัญของการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ คือผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการกำหนดทิศทางของโรงเรียน พร้อมทั้งสามารถวางแผนและนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นระบบ การจัดการทรัพยากรบุคคลและวิชาการ คือการพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน คือการเชื่อมโยงและทำงานร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก เพื่อให้การจัดการศึกษาตอบโจทย์และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดภาระงานในสถานศึกษา เช่น การวางแผนและติดตามผล จะช่วยให้การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็วและแม่นยำ ทำให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้อย่างมี

Citation : Ardsalee., K., Wannathong., A., & Masena., C. (2025). The Use of Digital Technology in Increase Efficiency in

Educational Administration in Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 169-186. <https://doi.org/10.65205/jasru.2025.2979>

ประสิทธิภาพ การลดภาระงานเอกสาร ทำให้ครูและบุคลากรสามารถใช้เวลาในการพัฒนาการเรียนการสอน ได้มากขึ้น แทนที่จะต้องเสียเวลากับงานธุรการ การส่งเสริมการเรียนรู้ยุคใหม่ โดยการใช้เทคโนโลยีช่วยสร้าง โอกาสในการเรียนรู้ที่หลากหลายและยืดหยุ่นให้กับนักเรียน และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ จะช่วยให้ การสื่อสารระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว การบริหารสถานศึกษา ในยุคปัจจุบันจึงต้องผสมผสานระหว่างภาวะผู้นำที่เข้มแข็ง การวางแผนอย่างรอบด้าน และการใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างยั่งยืนและตอบสนองความต้องการของ ผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างแท้จริง (กชพร อภิวัน, 2567)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ปัญหาในการบริหารสถานศึกษามีหลายประการ ไม่ว่าจะเป็น การจัดการข้อมูลนักเรียนเชิงปริมาณที่มีจำนวนมาก เช่น ข้อมูลประวัตินักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อมูลการมาเรียน และพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งในหลายสถานศึกษายังคงใช้ระบบเอกสาร ส่งผลให้ เกิดความล่าช้า ความซ้ำซ้อน และความคลาดเคลื่อนของข้อมูล การตัดสินใจบนฐานข้อมูลที่ไม่เพียงพอ เนื่องจากการบริหารงานด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคล และด้านบริหารทั่วไป จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน และทันเวลา หากขาดระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ การตัดสินใจจากประสบการณ์หรือดุลยพินิจเป็นหลัก อาจไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่แท้จริง และส่งผล กระทบต่อคุณภาพการบริหารจัดการโดยรวมของสถานศึกษา หรือแม้แต่การบริหารทรัพยากร ยังพบว่า สถานศึกษาหลายแห่งยังขาดความคล่องตัวในการจัดสรรงบประมาณ การติดตามการใช้จ่าย และการบริหารงานของบุคลากร ระบบงานที่ไม่เชื่อมโยงกันทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน เพิ่มภาระงาน ด้านเอกสารแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งผลให้เวลาที่ควรใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ลดลง การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการบริหารสถานศึกษาเป็นทางออกหนึ่งที่จะช่วยจัดการ กับปัญหาเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาและขอเสนอแนะในการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา อันจะส่งผลให้สถานศึกษามีคุณภาพการจัด การศึกษาและมีศักยภาพในการบริหารจัดการที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา

ประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา คือ ผลการปฏิบัติงานในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหาร และครู โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลบริหาร คน เงิน และวัสดุ อย่างประหยัด คุ่มค่าและเกิดการสูญเสียน้อยที่สุด เกิดผลคุ่มค่าสูงสุด โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายโดยคำนึงถึงความสะดวก เป็นระเบียบเรียบร้อย คล่องตัว รวดเร็ว ถูกต้อง และอาศัยหลักในการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ผ่านการวางแผน การวิเคราะห์ทุก ขั้นตอน จนผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้ ในด้านการบริหาร

Citation : กฤตตรี อาจสาส์, อรรถพร วรรณทอง และชวนคิด มะเสนะ. (2568). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(6), 169-186.

<https://doi.org/10.65205/jasru.2025.2979>

วิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป พระมหาคณาธิป จันทร์สง่า (2561) กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา คือ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาให้สำเร็จลุล่วงอย่างถูกต้องรวดเร็วและทันตามกำหนดเวลา โดยการใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การใช้ทรัพยากร เช่น บุคลากร งบประมาณอย่างจำกัดในการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรหากแต่ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานนั้นจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ขณะที่ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2561) กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหารตามแบบจำลอง POSDCORB หมายถึง ความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารในองค์กร หลักการ POSDCORB ของลูเทอร์ กุลิก (Luther Gulick) และลินดัลล์ เออร์วิก (Lyndall Urwick) ในปี ค.ศ. 1937 เป็นแนวคิดที่สรุปบทบาทสำคัญของผู้บริหารไว้ 7 ด้าน ดังนี้

1. P - การวางแผน (Planning): กำหนดเป้าหมายและวางแนวทางปฏิบัติงานล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร
2. O - การจัดองค์การ (Organizing): สร้างโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน กำหนดอำนาจหน้าที่ และช่องทางการสื่อสาร เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ
3. S - การจัดบุคลากร (Staffing): บริหารจัดการทรัพยากรบุคคลอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การสรรหา คัดเลือก บรรจุ แต่งตั้ง และพัฒนาศักยภาพของบุคลากร
4. D - การสั่งการ (Directing): สั่งการ มอบหมายงาน กำกับดูแล และติดตามผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานเดินหน้าตามแผนที่วางไว้
5. Co - การประสานงาน (Coordinating): ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนและความขัดแย้ง ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น
6. R - การรายงาน (Reporting): จัดทำและนำเสนอรายงานความคืบหน้าของงาน เพื่อให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องรับทราบสถานะการดำเนินงาน
7. B - การจัดทำงบประมาณ (Budgeting): วางแผน ควบคุม และตรวจสอบการใช้งบประมาณขององค์กร เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด

แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล

เทคโนโลยีดิจิทัล คือการนำเครื่องมือ ระบบ และทรัพยากรต่างๆ ที่ทำงานบนระบบดิจิทัลมาใช้ เพื่อสร้าง จัดเก็บ ประมวลผล และแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในด้านต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน การทำงาน และการศึกษา การแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล (Digitization) เป็นการเปลี่ยนข้อมูลจากรูปแบบดั้งเดิม เช่น เอกสารที่เป็นกระดาษ รูปถ่ายฟิล์ม หรือสัญญาณอนาล็อก ให้กลายเป็นข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลที่คอมพิวเตอร์สามารถเข้าใจและประมวลผลได้ เช่น การเชื่อมโยงและเครือข่าย (Connectivity) เป็นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้ผู้คนและอุปกรณ์สามารถเชื่อมต่อและสื่อสารกันได้อย่างไร้พรมแดน เครือข่ายต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดการ ทำงานร่วมกันและการเข้าถึงข้อมูลได้จากทุกที่ ทุกเวลา ความสามารถในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเครื่องมือดิจิทัลที่มีความสามารถในการประมวลผลข้อมูลจำนวนมากมาใช้ในการวิเคราะห์และสรุปผลเพื่อใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เทคโนโลยีดิจิทัลจึงไม่ใช่แค่เรื่องของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ แต่เป็นแนวคิดที่ครอบคลุมถึงการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงาน การใช้ชีวิต และการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและนวัตกรรม (อนันต์ วรดิพิพงศ์, ปณิศา วรณพิรุณ และปรัชญนันท์ นิลสุข, 2561)

Citation : Ardsalee., K., Wannathong., A., & Masena., C. (2025). The Use of Digital Technology in Increase Efficiency in

Educational Administration in Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 169-186. <https://doi.org/10.65205/jasrru.2025.2979>

ไพโรจน์ ไวรานิชกิจ (2562) กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัล คือ การพัฒนาสร้างแบบจำลองทางดิจิทัล เพื่อใช้แทนที่สิ่งต่าง ๆ ในทุกด้าน โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้งานในการเรียนรู้และป้องกันผลที่จะเกิดขึ้นในชีวิตจริง วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2562) กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึงการเรียนรู้ โดยใช้โปรแกรม แอปพลิเคชัน สื่อออนไลน์ต่าง ๆ ฯลฯ และอุปกรณ์ดิจิทัล เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ในการสนับสนุนการเรียนรู้ใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผล จัดเก็บ และส่งข้อมูล ในรูปแบบดิจิทัล ที่มีความสามารถในการจัดการข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ ช่วยให้สามารถส่งข้อมูล ในระยะเวลาสั้น ๆ ระหว่างอุปกรณ์หรือผู้ใช้งานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การประมวลผลและการ จัดเก็บข้อมูลผ่านคอมพิวเตอร์ การสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ใช้งานทั่วโลกผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต อุปกรณ์สื่อสาร เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต ที่ทำงานบนระบบดิจิทัล ซอฟต์แวร์และแอปพลิเคชัน ที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถทำงานต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก เทคโนโลยีดิจิทัลจึงมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาหลายด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา

เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารสถานศึกษา เนื่องจากช่วยให้การรวบรวม จัดเก็บ และจัดการข้อมูลจำนวนมากเป็นไปอย่างมีระบบ สะดวก รวดเร็ว และมีความถูกต้องแม่นยำ ปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้อย่างชัดเจน สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เทคโนโลยีสามารถนำมาใช้ ในการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ งานวิชาการ ใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บและบริหารข้อมูลนักเรียน เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล ตารางเรียน ตารางสอน และผลการเรียน ช่วยให้การบริหารงานวิชาการมีความเป็นระบบ และดำเนินงานได้อย่างรวดเร็ว งานงบประมาณ ใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการด้านการเงินและงบประมาณ เช่น การจัดทำบัญชีเงินเดือน ทะเบียนวัสดุ และการควบคุมค่าใช้จ่ายงบประมาณ ซึ่งช่วยเพิ่มความโปร่งใส และตรวจสอบได้ง่าย งานบุคคล

จัดทำฐานข้อมูล และทะเบียนประวัติบุคลากรในรูปแบบดิจิทัล ทำให้ การสืบค้นและบริหารข้อมูลบุคลากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ งานบริหารทั่วไป ใช้เทคโนโลยีในการ จัดเก็บและบริหารฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประจำวัน ช่วยให้การจัดการข้อมูลเป็นระเบียบ และสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในแต่ละด้านของการบริหารงาน สถานศึกษาช่วยลดความซับซ้อนในการทำงาน เพิ่มความคล่องตัว และยกระดับประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการได้อย่างเห็นได้ชัด (พระมหากันดินันท์ เฮงสกุล, 2564)

พรทิพย์ บุญขวัญ (2564) กล่าวว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาระบบการศึกษา มีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้พัฒนาและปรับ ให้สอดคล้องกับลักษณะงาน อาทิ การจัดการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและการศึกษาทางไกล ผ่านระบบออนไลน์ การใช้เครือข่ายทางการศึกษาเพื่อการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูล การใช้เทคโนโลยี ในงานห้องสมุดเพื่อการสืบค้นและเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ การประยุกต์ใช้ในห้องปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในงานประจำและงานบริหารสถานศึกษา เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ ความสะดวก และความรวดเร็ว ขณะที่ สุกัญญา แซ่ม้อย (2562) กล่าวว่า การเป็นผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีทักษะสำคัญเพิ่มจากทักษะการบริหารทั่วไป เนื่องจากเป้าหมายหลัก ของการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลคือการพัฒนาสถานศึกษาให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม หรือ

Citation : กฤตติ์ อาจาสาลี, อรรถพร วรรณทอง และชวนคิด มะเสนะ. (2568). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(6), 169-186.

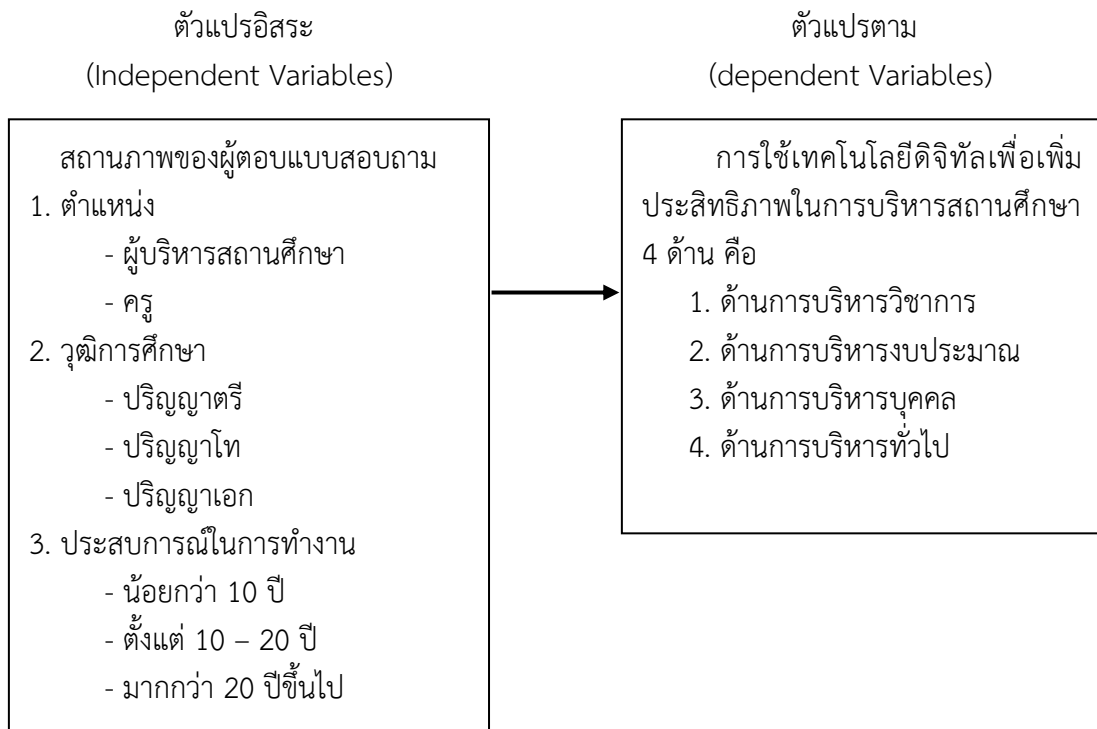

<https://doi.org/10.65205/jasru.2025.2979>

สถานศึกษาแห่งนวัตกรรม (Innovative School) ดังนั้น ผู้บริหารจึงต้องมีทักษะที่เอื้อต่อการขับเคลื่อน การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ โดยทักษะสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้บริหารสามารถบริหาร สถานศึกษาในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด คือ ทักษะการคิด เชิงนวัตกรรม (Innovative Thinking Skills)

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยใช้หลักเกณฑ์การสังเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการ 13 ท่าน พิจารณาจากความถี่ขององค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิด ซึ่งกำหนดเป็นองค์ประกอบการ ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2,289 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 229 คน และครู 2,060 คน

2. ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยการสุ่มอย่างง่าย ได้ตัวอย่างจำนวน 329 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 33 คน และครู 296 คน

3. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 คน ซึ่งแบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 3 คน และครู 3 คน ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นปัญหาและแนวทางการพัฒนา

4. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ 1) แบบสอบถาม 2) แบบสัมภาษณ์ ดังนี้ ฉบับที่ 1 แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง .80 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .99 ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ และตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีประเด็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลโรงเรียนในสังกัด

5.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลผ่าน Google forms

5.3 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

5.4 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่มีผลงานเชิงประจักษ์หรือมีแนวปฏิบัติที่ดี Best Practice ด้านการบริหารสถานศึกษา/ด้านการจัดการเรียนการสอน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ

6.2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำมาแปลผลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยการทดสอบที (t-test) การทดสอบเอฟ (F-test) และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe'

6.4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเพื่อหาแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา โดยรวม

ที่	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S	ระดับ	ลำดับ
1	ด้านการบริหารวิชาการ	4.20	.75	มาก	2
2	ด้านการบริหารงบประมาณ	4.15	.78	มาก	4
3	ด้านการบริหารบุคคล	4.20	.82	มาก	3
4	ด้านการบริหารทั่วไป	4.42	.59	มาก	1
	รวม	4.24	.68	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารทั่วไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) ด้านการบริหารบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) และด้านการบริหารงบประมาณ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา

2.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง

ที่	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบริหารสถานศึกษา	ผู้บริหารสถานศึกษา		ครู		t	p
		$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S		
1	ด้านการบริหารวิชาการ	4.57	.62	4.16	.75	3.04**	.00
2	ด้านการบริหารงบประมาณ	4.51	.66	4.11	.78	2.81**	.01
3	ด้านการบริหารบุคคล	4.54	.58	4.17	.84	2.47*	.02
4	ด้านการบริหารทั่วไป	4.61	.52	4.40	.59	1.91	.06
	รวม	4.56	.58	4.21	.68	2.81**	.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน ด้านการบริหาร วิชาการ และด้านการบริหารงบประมาณ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ด้านการบริหาร บุคคลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และด้านการบริหารทั่วไปไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหาร สถานศึกษามีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูทุกด้าน ค่าเฉลี่ยรวมผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) และครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$)

2.2 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ที่	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1	ด้านการบริหารวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	12.73	6.36	12.25**	.00
		ภายในกลุ่ม	326	169.33	.52		
		รวม	328	182.06			
2	ด้านการบริหารงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	2	9.16	4.58	7.93**	.00
		ภายในกลุ่ม	326	188.40	.58		
		รวม	328	197.56			
3	ด้านการบริหารบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	5.72	2.86	4.32*	.02
		ภายในกลุ่ม	326	215.70	.66		
		รวม	328	221.42			
4	ด้านการบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	2.53	1.26	3.71*	.03
		ภายในกลุ่ม	326	111.03	.34		
		รวม	328	113.56			
		ระหว่าง	2	6.95	3.47	7.92**	.00
	รวม	ภายในกลุ่ม	326	143.0	.44		
		รวม	328	149.9			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านด้านการบริหารวิชาการและด้านการบริหารงบประมาณ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ด้านการบริหารบุคคลและด้านการบริหารทั่วไป แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffé พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท โดยรวมและรายด้าน ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป มีความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

Citation : Ardsalee., K., Wannathong., A., & Masena., C. (2025). The Use of Digital Technology in Increase Efficiency in

Educational Administration in Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 169-186. <https://doi.org/10.65205/jasru.2025.2979>

2.3 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกประสบการณ์ในการทำงาน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ที่	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1	ด้านการบริหารวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.36	.68	1.23	.30
		ภายในกลุ่ม	326	180.70	.55		
		รวม	328	182.06			
2	ด้านการบริหารงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.09	3.0	5.18*	.01
		ภายในกลุ่ม	326	191.48	.59		
		รวม	328	197.57			
3	ด้านการบริหารบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	8.33	4.1	6.37*	.00
		ภายในกลุ่ม	326	213.09	.65		
		รวม	328	221.42			
4	ด้านการบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	2	1.29	.65	1.88	.16
		ภายในกลุ่ม	326	112.27	.34		
		รวม	328	113.56			
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.46	1.7	3.84	.02
ภายในกลุ่ม		326	146.5	.45			
รวม		328	149.9				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาทางด้านด้านการบริหารงบประมาณและด้านการบริหารบุคคล แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ด้านการบริหารวิชาการและด้านการบริหารทั่วไป

Citation : กฤตตรี อาจสาลี, อรรถพร วรรณทอง และชวนคิด มะเสนา. (2568). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(6), 169-186.
<https://doi.org/10.65205/jasrru.2025.2979>

ไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffé พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารบุคลากรระหว่างประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี กับตั้งแต่ 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคำถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์แนวทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา

3.1 ด้านการบริหารวิชาการ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา จัดทำบทเรียนออนไลน์และแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ พัฒนารูปแบบห้องเรียนออนไลน์โดยใช้แพลตฟอร์มต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาระบบประกันคุณภาพสถานศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก (Automated QA)

3.2 ด้านการบริหารงบประมาณ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายด้านงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมครูเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในการใช้ระบบบริหารจัดการงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และการเชื่อมโยงระบบบริหารจัดการงบประมาณแบบดิจิทัลเข้ากับระบบรายงานข้อมูลสิ่งก่อสร้างและครุภัณฑ์ (OBEC Asset) และระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการและลดความซ้ำซ้อน

3.3 ด้านการบริหารบุคคล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนและสร้างความรู้ความเข้าใจให้ครูพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เช่น การใช้ระบบ KSP Self-service ระบบประเมินวิทยฐานะดิจิทัล (DPA) และระบบการย้ายข้าราชการครู (TRS) ต้องมีบทบาท Super Coach ช่วยพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ครูทำงานร่วมกันโดยใช้ซอฟต์แวร์หรือระบบออนไลน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเป็นทีม

3.4 ด้านการบริหารทั่วไป คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนการสื่อสาร พัฒนาเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์ ติดต่อประสานงานและเผยแพร่ข้อมูล พัฒนาการเชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครองชุมชน องค์กร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ทั้งในรูปแบบการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย เพื่อการบริหารจัดการและพัฒนาสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีการยอมรับและปรับตัวต่อการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษามากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการศึกษา รวมถึงการอบรมพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สอดคล้องกับ ปิยะนุช บัวชุม (2561) พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อด้าน อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูละมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน ด้านการบริหารวิชาการ และด้านการ

Citation : Ardsalee., K., Wannathong., A., & Masena., C. (2025). The Use of Digital Technology in Increase Efficiency in

Educational Administration in Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 169-186. <https://doi.org/10.65205/jasru.2025.2979>

บริหารงบประมาณ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ด้านการบริหารบุคคล แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูทุกด้าน เนื่องจากผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการบริหารสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี จึงต้องนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจ วางแผนและกำหนดนโยบายด้านต่าง ๆ ได้ถูกต้องและรวดเร็ว ส่งผลให้การบริหารงานของสถานศึกษาบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด สอดคล้องกับ ฉวีวรรณ หอมรักษ์ (2558) พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน ด้านการบริหารวิชาการ และด้านการบริหารงบประมาณ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการบริหาร การวิจัย และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเชิงระบบมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และส่วนใหญ่ได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอ ตลอดจนทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตขั้นสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ปิยะนุช บัวชุม (2561) พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่วุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

2.3 ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านการบริหารงบประมาณและด้านการบริหารบุคคล แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10 – 20 ปี มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากมีความเข้าใจเชิงระบบ เห็นปัญหาเชิงโครงสร้าง และตระหนักถึงบทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัลในการช่วยลดภาระงานและเพิ่มความโปร่งใสในการบริหารจัดการมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อย ทั้งนี้การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย การเรียนรู้และปรับตัวอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้สถานศึกษาสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ วรวิมล หล้าจะนะเขาวนิ แก้วมโน และอริสรา บุญรัตน์ (2563) พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3. แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา โดยสรุปเป็นรายด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการบริหารวิชาการ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา จัดทำบทเรียนออนไลน์และแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ พัฒนารูปแบบห้องเรียนออนไลน์โดยใช้แพลตฟอร์มต่าง ๆ จัดให้มีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองโดยใช้เทคโนโลยี

Citation : กฤตตรี อาจาสาลี, อรรถพร วรรณทอง และชวนคิด มะเสนะ. (2568). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(6), 169-186.
<https://doi.org/10.65205/jasrru.2025.2979>

ดิจิทัล ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบ e-Learning และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาระบบประกันคุณภาพสถานศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก (Automated QA) สอดคล้องกับ จินตนา จุงใจ (2560) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน ห้องเรียน และอื่น ๆ รongลงมา ควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเตรียมเอกสารทางวิชาการ และควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการวางแผนและวิเคราะห์งานวิชาการ

3.2 ด้านการบริหารงบประมาณ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายด้านงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน จัดหาพื้นที่สำหรับ Big Data เพื่อเก็บเอกสารและบันทึกข้อมูลการเบิกจ่าย ส่งเสริมครูเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในการใช้ระบบบริหารจัดการงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และการสร้างโปรแกรมบันทึกข้อมูลการเบิกจ่าย ให้มีการเชื่อมโยงระบบบริหารจัดการงบประมาณเข้ากับระบบรายงานข้อมูลสิ่งก่อสร้างและครุภัณฑ์ (OBEC Asset) และระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการและลดความซ้ำซ้อน สอดคล้องกับ ศิริรินทร์ทิพย์ วงศ์พรม (2564) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการวางแผนกำหนดภาระงานให้ชัดเจนในการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและผู้รับผิดชอบในการบริหารงานงบประมาณของสถานศึกษาอย่างชัดเจน และควรใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่เกี่ยวข้องเหมาะสมกับการบริหารงานพัสดุและสินทรัพย์ของสถานศึกษา มีการสนับสนุนส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ อุปกรณ์ โปรแกรมที่ทันสมัยมาใช้ในงานด้านการบริหารงานงบประมาณ เพื่อให้เกิดความผิดพลาดในการทำงานน้อยที่สุด มีความรวดเร็วในการทำงานของบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านงบประมาณ และมีการประเมินผลหลังการใช้โปรแกรมสามารถตรวจสอบผ่านรูปแบบดิจิทัล

3.3 ด้านการบริหารบุคคล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เช่น การใช้ระบบ KSP Self-service ระบบประเมินวิทยฐานะดิจิทัล (DPA) และระบบการย้ายข้าราชการครู (TRS) มีบทบาทเป็น Super Coach ช่วยพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้ครูทำงานร่วมกันโดยใช้ซอฟต์แวร์หรือระบบออนไลน์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเป็นทีม สอดคล้องกับ พรทิพย์ บุญขวัญ (2564) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายการจัดทำระบบฐานข้อมูลบุคลากรแบบออนไลน์ และจัดให้มีเทคโนโลยีสำหรับการบริหารอัตรากำลังแบบ Real time ที่รวดเร็วและง่ายต่อการตัดสินใจ และควรส่งเสริมให้มีการอบรมด้านการใช้เทคโนโลยีแก่ผู้บริหารและบุคลากรที่มีอายุมาก เพื่อเสริมสร้างทักษะในการปฏิบัติงานในยุค 4.0 ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 ด้านการบริหารทั่วไป คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนการสื่อสาร พัฒนาเว็บไซต์เพื่อการประชาสัมพันธ์ ติดต่อประสานงานและเผยแพร่ข้อมูล พัฒนาการเชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครองชุมชน องค์กร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ทั้งในรูปแบบการจัดการศึกษาในระบบ นอกโรงเรียน และตามอัธยาศัย เพื่อการบริหารจัดการและพัฒนาสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ ศิริรินทร์ทิพย์ วงศ์พรม (2564) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการวางแผนกำหนดภาระงานในการปฏิบัติงานให้ชัดเจนโดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและผู้รับผิดชอบในการบริหารงานทั่วไปอย่างเป็นระบบ จัดให้มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตในการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานทั่วไป และต้องมีการปฏิบัติงานในรูปแบบดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการใช้งานอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พัฒนาอินเทอร์เน็ตและเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

Citation : Ardsalee., K., Wannathong., A., & Masena., C. (2025). The Use of Digital Technology in Increase Efficiency in

Educational Administration in Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 169-186. <https://doi.org/10.65205/jasru.2025.2979>

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารวิชาการ มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 2 ด้านการบริหารบุคคลมีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 3 และด้านการบริหารงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณให้มีความคล่องตัว โปร่งใส และรวดเร็ว

1.2 ให้สถานศึกษาและครูที่รับผิดชอบงานงบประมาณจัดทำแบบบันทึกงบประมาณ ข้อมูลการเบิกจ่าย จัดทำทะเบียนพัสดุครุภัณฑ์ และคำนวณภาษีและยื่นภาษีผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทส่งเสริมสนับสนุนให้ครูพัฒนาการใช้ระบบบริหารจัดการงานบุคคลผ่านซอฟต์แวร์และระบบออนไลน์เพื่อการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาสร้างเครื่องมือเพื่อนำไปสู่การพัฒนางานด้านการบริหารงบประมาณ

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อช่วยลดภาระงานด้านการบริหารบุคคล

เอกสารอ้างอิง (References)

- กชพร อภิวัน. (2567). *ภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา ในการรับรู้ของครู อำเภอเวียงสา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- จินตนา จุงใจ. (2560). *แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ หอมรักษ์. (2558). *สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์. (2565). *แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 4 (2), 37-45.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่ (พิมพ์ครั้งที่10).* บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- ปิยะนุช บัวชุม. (2561). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4. 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ปุกณัฐฐา มาเชค. (2565). *การบริหารองค์กรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล.* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พรทิพย์ บุญขวัญ. (2564). *กระบวนการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหากันดินันท์ เสงสกุล. (2564). เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 3(1), 1-10.
- พระมหาคณาธิป จันทร์สง่า. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานเขตสัมพันธวงศ์* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสยาม.
- ไพโรจน์ ไววานิชกิจ. (2562). 10 เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ สำหรับโลกธุรกิจ 2562. *วารสารวิชาการกสทช.* 4(4), 252-268.
- วรุฒิ หล้าจะนะ เชาวนี แก้วมโน และอริสรา บุญรัตน์. (2563). สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พัทลุง. *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11*, 224-236.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2562). Digital Learning. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- ศิรินทร์ทิพย์ วงศ์พรม. (2564). *แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์. (2561). ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 12(28), 187-196.
- อนันต์ วรดิพิงศ์, ปณิตา วรณพิรุณ และปรัชญนันท์ นิลสุข. (2561). การศึกษารูปแบบดิจิทัลเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาสำหรับการศึกษขั้นพื้นฐาน. *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 11(2), 1200-1215.
- Krejcie, R. V., and D. W., Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3) 607-610.

